

ВКП 4-00(01).01

ДОКТРИНА ОБ'ЄДНАНА ЛОГІСТИКА

ВЕРЕСЕНЬ 2020

ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає.

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКИ
ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ
СПІЛЬНО З ЦЕНТРАЛЬНИМ НАУКОВО-ДОСЛІДНИМ
ІНСТИТУТОМ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ВКП 4-00(01).01

ЗАТВЕРДЖУЮ

Головнокомандувач Збройних Сил України
генерал-полковник

“19” вересня 2020

Руслан ХОМЧАК

ДОКТРИНА ОБ'ЄДНАНА ЛОГІСТИКА

**Військова керівна
доктринальна
публікація військовим
організаційним
структурам, що
визначає погляди та
основні положення
щодо логістичного
забезпечення ЗСУ**

ВЕРЕСЕНЬ 2020

ОБМЕЖЕННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ:

обмежень для розповсюдження немає.

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЛОГІСТИКИ
ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ
УКРАЇНИ СПІЛЬНО З ЦЕНТРАЛЬНИМ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИМ ІНСТИТУТОМ
ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

ПЕРЕДМОВА

Доктрина Об'єднана логістика розроблена Головним управлінням логістики Генерального штабу Збройних Сил України спільно з Центральним науково-дослідним інститутом Збройних Сил України та погоджена з заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України, структурними підрозділами Генерального штабу Збройних Сил України.

Ця Доктрина визначає загальні підходи щодо організації логістичного забезпечення Збройних Сил України, інших складових сил оборони.

Усі питання, що стосуються Доктрини Об'єднана логістика, надсилати до Головного управління логістики Генерального штабу Збройних Сил України на адресу: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 11в, Головне управління логістики Генерального штабу Збройних Сил України, АСУ "Сєдо-М" – індекс 361 (контактний телефон розробників для надання зауважень та пропозицій – 367-79, 367-65).

ЗМІСТ

	ПЕРЕДМОВА	2
	ВСТУП	4
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	5
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	6
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	9
1	ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОБ'ЄДНАНОЇ ЛОГІСТИКИ ТА ВИМОГИ ДО НЕЇ	10
1.1	Основні принципи	10
1.2	Вимоги до об'єднаної логістики	11
2	МЕТА, ЗАВДАННЯ І ФУНКЦІЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ЛОГІСТИКИ	12
2.1	Мета	12
2.2	Завдання	12
2.3	Функції	13
3	СИСТЕМА ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	17
3.1	Загальний обрис системи логістичного забезпечення	17
3.2	Розподіл завдань з логістичного забезпечення відповідно до рівнів військового управління	19
3.3	Сили і засоби логістичного забезпечення	20
4	СМУГИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ЗВ'ЯЗКИ МІЖ НИМИ	22
5	ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ЗА НАПРЯМКОМ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	23
5.1	Командувач об'єднаних сил ЗС України	23
5.2	Командувач (командир)	24
5.3	Підрозділ логістики штабу	24
5.4	Орган управління логістичним забезпеченням	26
6	ПІДГОТОВКА СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ	26
7	ЛОГІСТИЧНА ІНФОРМАЦІЯ	29
7.1	Управління логістичною інформацією	29
7.2	Логістична обстановка	30
7.3	Автоматизація управлінських процесів	30
8	ГАЛУЗІ, ПОВ'ЯЗАНІ З ЛОГІСТИЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ	32
8.1	Закупівлі товарів, робіт і послуг	32
8.2	Інженерна підтримка	33
8.3	Військово-цивільне співробітництво	33
8.4	Військова служба правопорядку	34
9	УЧАСТЬ У БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ	34
	Додатки:	
1	Класи постачання ОВТ, МтЗ	37
	ДЛЯ НОТАТОК	38

ВСТУП

Закріплення у Конституції України курсу на членство в ЄС та НАТО передбачає, після досягнення поставленої мети, участь її Збройних Сил в багатонаціональних операціях, необхідність прийняття спільних рішень та затвердження доктринальних документів, сумісних з політикою, принципами і правилами поведінки, прийнятими в державах-членах НАТО.

Успішне планування, проведення та підтримка військових операцій вимагає чіткої та зрозумілої доктрини. Це є особливо важливим для операцій, які мають проводитися об'єднаними (багатонаціональними) силами.

Метою розроблення Доктрини Об'єднана логістика є визначення єдиних концептуальних поглядів щодо формування та функціонування системи логістичного забезпечення Збройних Сил та інших складових сил оборони під час спільного виконання завдань з оборони держави.

Доктрину Об'єднана логістика розроблено на основі Тимчасової доктрини застосування сил оборони держави. У Доктрині викладено систему поглядів на роль, місце та завдання об'єднаної логістики сил оборони, загальні вимоги та принципи логістичного забезпечення.

Доктрина є базовим керівним документом з питань логістичного забезпечення для органів військового управління ЗС України, інших складових сил оборони та застосовується у мирний час і в особливий період. Доктрина є основою для розроблення у видах ЗС України та родах військ (сил) інших керівних документів, що регламентують порядок і принципи логістичного забезпечення цих організаційних структур з урахуванням особливостей і специфіки їх застосування.

Положення, викладені у цій Доктрині, є визначальними під час виконання завдань логістичного забезпечення, однак не є беззаперечним керівництвом. Їх необхідно застосовувати творчо, із урахуванням умов обстановки.

Зміст та положення Доктрини будуть корегуватись з урахуванням набутого досвіду операції об'єднаних сил та створення кінцевої моделі логістичного забезпечення.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2018 № 1208 “Про затвердження Порядку логістичного забезпечення сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності”
	Наказ Міністерства оборони України від 11.10.2016 № 522 “Про затвердження Основних положень логістичного забезпечення Збройних Сил України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 31.03.2020 № 124/дск “Про затвердження Тимчасової доктрини застосування сил оборони держави”
AJP-4 (B)	Allied Joint Doctrine for Logistics, Edition B Version 1, December 2018 (Доктрина НАТО з логістики)
AAP-6	NATO Glossary of Terms and Definitions (Словник термінів та визначень НАТО)
JP-4	JOINT LOGISTICS February 2019, INCORPORATING CHANGE May 2019 (“Доктрина об’єднана логістика”, МО США)
MC 319/3	NATO Principles and Policies for Logistics (Принципи та політика НАТО щодо логістики)

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Військова техніка (Military equipment) – технічні засоби, призначені для забезпечення бойових дій, навчання військ (сил), а також для контролю та випробувань ОВТ.

Інфраструктура логістичного забезпечення (Logistics support infrastructure) – сукупність об'єктів, окремих споруд та транспортних комунікацій, що використовуються для логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил оборони під час виконання ними визначених завдань.

Логістика (Logistics) – це наука і практика з планування та реалізації процесів з розгортання на місцевості, переміщення військ (сил) та забезпечення їх необхідним ОВТ і матеріально-технічними засобами. В більш широкому сенсі – це аспекти військових операцій, які стосуються:

проектування та розроблення, закупівлі (постачання), зберігання, перевезення, розподілу, утримання, евакуації, використання, вилучення та утилізації ОВТ і матеріально-технічних засобів;

перевезення особового складу;

закупівля, будівництво, обслуговування, експлуатація та розміщення (розгортання) об'єктів інфраструктури;

закупівлі чи надання послуг.

Логістична база даних (LogBase) – джерело логістичної інформації, через яку здійснюється управління даними оперативного та логістичного характеру, а також надається можливість командуванню НАТО та командувачам (командирам) національних підрозділів отримувати інформацію про спроможності системи логістики в режимі реального часу та проведення аналізу її стану.

Логістичне забезпечення (Logistics support) – комплекс заходів із: планування логістичного забезпечення; визначення потреб в озброєнні, бойовій (військовій та спеціальній) техніці, спеціальних і транспортних засобах (далі – озброєння, військова та спеціальна техніка), матеріально-технічних засобах та послугах; проектування, розроблення (модернізація та модифікація) озброєння, військової та спеціальної техніки та матеріально-технічних засобів, їх закупівлі, постачання, зберігання, ремонту, технічного обслуговування, контролю експлуатації (використання); реалізації, списання та утилізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки і матеріально-технічних засобів; планування та здійснення військових перевезень усіма видами транспорту; закупівлі робіт і послуг лазне-прального та торговельно-побутового обслуговування; організації харчування; розквартирування військ (сил, органів); закупівлі або будівництва, технічного обслуговування, експлуатації об'єктів військової інфраструктури.

Логістичне забезпечення операції сил оборони (Logistics support of the operation of the defense forces) – комплекс взаємопов'язаних організаційних і практичних заходів, які здійснюються визначеними органами управління та силами і засобами логістичного забезпечення ЗС України, інших складових сил оборони, спрямованих на підтримання визначеного рівня спроможностей створених угруповань об'єднаних сил за показниками забезпечення в

озброєнні, військовій та спеціальній техніці, матеріально-технічних засобах, нерухомому майні, усіх видах перевезень, виконанні робіт, наданні послуг (далі – ОВТ, МтЗ та послуги), необхідних для одночасного або послідовного ведення операції об'єднаних сил (на основному напрямку) та операцій об'єднаних сил (угруповань військ (сил, органів)) (на інших напрямках), а також повітряної, морської, спеціальної, інформаційної, психологічної, кібернетичної операцій.

Матеріально-технічні засоби (Material and technical means) – засоби ураження, військово-технічне майно, паливо, пальне, спеціальні рідини, продовольство, речове, медичне та інше майно, крім нерухомого, які необхідні для забезпечення складових сил оборони під час виконання ними завдання з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Об'єднана логістика (Joint logistics) – сукупність органів управління, сил і засобів логістичного забезпечення ЗС України, інших складових сил оборони, які в установленому порядку та на умовах, визначених законодавством, залучаються до виконання завдань з оборони держави, призначених для спільних, взаємоузгоджених та скоординованих командувачем і штабом об'єднаних сил дій з логістичного забезпечення сил оборони під час їх застосування в стратегічних діях та операціях сил оборони.

Озброєння (Armament) – технічні засоби (системи, комплекси, зразки), призначені для ураження противника під час збройної боротьби.

Органи управління логістичним забезпеченням (Logistics management bodies) – органи військового управління (органи управління) ЗС України, інших складових сил оборони, на які до наданих законодавством повноважень покладені завдання з управління логістичним забезпеченням, координації і контролю за застосуванням підпорядкованих сил і засобів логістичного забезпечення.

Ресурси (Resources) – наявні в підрозділі, частині, з'єднанні, угрупованні або виділені для задоволення їх потреб (підтримки) сили і засоби логістичного забезпечення, ОВТ, МтЗ, інші активи або можливості.

Сили і засоби логістичного забезпечення (Forces and means of logistics support) – військові частини, установи, підрозділи ЗС України, інших складових сил оборони, які призначені для утримання запасів озброєння, військової та спеціальної техніки, матеріально-технічних засобів, їх підвезення, технічного обслуговування і ремонту, надання послуг та задоволення побутових потреб військ (сил).

Смуга логістичного забезпечення (Logistics support area) – територія операційної зони (району), у межах якої розміщуються (розгортаються) та застосовуються угруповання сил і засобів логістичного забезпечення.

Спроможності об'єднаної логістики (Capabilities of joint logistics) – кількісні та якісні показники, що характеризують здатність органів управління, сил і засобів логістичного забезпечення складових сил оборони виконувати покладені на них завдання із забезпечення потреб оборони держави і відбиття збройної агресії проти України з урахуванням наявних можливостей та виділених ресурсів.

Територіальний принцип забезпечення (Territorial principle of provision) – принцип забезпечення складових сил оборони озброєнням, військовою та спеціальною технікою, матеріально-технічними засобами та послугами через сили і засоби логістичного забезпечення, які розташовані у межах визначеної території (операційної зони) незалежно від їх видової та відомчої належності.

Транспортні комунікації (Line of communications) – визначені шляхи сполучення, підготовлені та обладнані для пересування (перевезення) військ (сил, органів), підвезення (транспортування) озброєння, військової та спеціальної техніки, матеріально-технічних засобів, а також здійснення всіх видів евакуації.

Терміни “органи військового управління”, “особливий період” – у значенні, наведеному в Законі України “Про оборону України”, терміни “роботи”, “послуги” – у значенні, наведеному в Законі України “Про публічні закупівлі”, термін “сили оборони” – у значенні, наведеному в Законі України “Про національну безпеку України”.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
ВСП	Військова служба правопорядку
ГУЛ	Головне управління логістики
ГШ	Генеральний штаб ЗС України
ДСНС	Державна служба надзвичайних ситуацій
ЄС	європейський союз
ЗМУ	зброя масового ураження
ЗС України	Збройні Сили України
КОС	Командування Об'єднаних Сил
КСЛ	Командування Сил логістики
МтЗ	матеріально-технічні засоби
НАТО	організація Північноатлантичного договору
ОВТ	озброєння та військова техніка
ОВУ	орган військового управління
ОК	оперативне командування
ОС	об'єднані сили
ОТУ	оперативно-тактичне угруповання
ОУВ	оперативне угруповання військ
ПвК	повітряне командування
ПУ	пункт управління

1. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОБ'ЄДНАНОЇ ЛОГІСТИКИ ТА ВИМОГИ ДО НЕЇ

1.1. Основні принципи

Функціонування об'єднаної логістики під час підготовки та у ході застосування сил оборони базується на таких принципах:

Відповідальність. Складові сил оборони відповідають за логістичне забезпечення своїх військ (сил), які залучаються до виконання завдань з оборони держави. Колективна відповідальність за логістичне забезпечення – це сукупність визначених законодавством індивідуальних і в значній мірі взаємодоповнюючих зобов'язань ЗС України та інших складових сил оборони, які спільно організовують і забезпечують загальну логістичну підтримку операції об'єднаних сил.

Отже, складові сил оборони зобов'язані співпрацювати з питань логістичного забезпечення застосування сил оборони таким чином, щоб їх спільні зусилля відповідали загальним вимогам. Слід також враховувати особливості складових сил оборони, що мають бути враховані у ході планування.

Повноваження. Існує істотна взаємозалежність між відповідальністю та повноваженнями. Тобто, якщо командувача (командира) призначено відповідальним за проведення операції у визначеному районі, йому також надаються повноваження щодо отримання, використання, підтримання та встановлення пріоритетів логістичного забезпечення, метою найбільш ефективного виконання ним своїх функцій.

Пріоритетність. Спрямування основних зусиль логістичного забезпечення на задоволення оперативних потреб військ (сил), необхідних для гарантування успішного проведення операції.

Співробітництво. Співробітництво складових сил оборони з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами оборонно-промислового комплексу, іншими підприємствами національної економіки України, а також з органами іноземних держав, міжнародними організаціями та збройними силами інших держав з питань забезпечення складових сил оборони ОВТ, МтЗ та послугами під час їх підготовки та у ході застосування відповідно до повноважень, визначених законодавством.

Гарантоване забезпечення. Складові сил оборони повинні бути здатними, в індивідуальному порядку чи спільно, гарантовано забезпечити війська (сили) необхідними ОВТ, МтЗ та послугами під час підготовки та проведення операції.

Достатність. Логістичне забезпечення повинно бути доступним у необхідних обсягах та відповідної якості, у визначеному місці, протягом необхідного часу.

Ефективність. Логістичні ресурси та можливості слід використовувати ефективно. Потреба військ (сил) в логістичних ресурсах повинна бути своєчасно визначена та задоволена, з метою подальшого ефективного

використання таких ресурсів та можливостей. Тому, на початку процесу планування застосування сил оборони, повинні бути прийняті відповідні міжвідомчі рішення (зобов'язання).

Простота. Уніфікована (однотипна) система логістичного забезпечення (структура, процеси тощо) сприяє зменшенню непорозумінь та забезпечує повну сумісність складових сил оборони. Крім цього, чіткий порядок, прості плани та механізм звітності, забезпечують правильне поширення інформації та мінімізують непорозуміння.

Гнучкість. Гнучкість логістичного забезпечення полягає в діях на випередження, адекватному реагуванні на зміну обстановки, запобіганні непередбачуваним ситуаціям.

Видимість. Видимість логістичної інформації є важливою вимогою для забезпечення ефективного управління логістичним забезпеченням і повинна бути забезпечена відповідними органами управління об'єднаних сил. Для прийняття ефективних рішень, планування та проведення операції, відповідні органи військового управління повинні бути своєчасно забезпечені змістовною та достовірною інформацією щодо стану забезпечення логістичними ресурсами та можливостей сил і засобів логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил оборони, що будуть залучатися до виконання завдань.

1.2. Вимоги до об'єднаної логістики

Об'єднана логістика повинна відповідати таким вимогам:

наявність єдиної нормативно-правової бази з організації логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил оборони;

ефективність та прозорість усіх процесів у сфері закупівель, постачання та забезпечення МтЗ;

ефективність і економність витрачання бюджетних коштів та ресурсів для забезпечення потреб оборони;

впровадження сучасних технологій та автоматизованих систем управління ресурсами;

спроможність об'єднаної логістики виконувати весь комплекс завдань із логістичного забезпечення сил оборони у мирний час та особливий період, здійснювати швидку перебудову (адаптацію) на функціонування в умовах особливого періоду відповідно до змін обстановки та виконуваних завдань;

забезпечення своєчасного накопичення, належного зберігання запасів ОВТ, МтЗ та можливість здійснювати їх раціональний розподіл (перерозподіл (маневр));

забезпечення максимальної автономності дій військ (сил) за рахунок завчасного створення військових, оперативних і стратегічних запасів ОВТ та МтЗ та дотримання визначеного порядку їх ешелонування;

залучення суб'єктів національної економіки усіх форм власності до виконання завдань із забезпечення потреб сил оборони;

наявність ефективної системи підготовки об'єднаної логістики, підвищення кваліфікації особового складу, задіяного для виконання завдань логістичного забезпечення;

своєчасне та якісне відновлення (ремонт) ОВТ, списання (утилізація, реалізація) непридатних до використання ОВТ та МтЗ;

оптимальний розподіл логістичної складової сил оборони по смугах логістичного забезпечення.

2. МЕТА, ЗАВДАННЯ І ФУНКЦІЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ЛОГІСТИКИ

2.1. Мета

Метою об'єднаної логістики є забезпечення потреб сил оборони у ОВТ, МтЗ, виконанні робіт, наданні послуг та створення сприятливих умов для виконання ними завдань оборони держави, а також забезпечення національних військових контингентів, виділених для участі в міжнародних операціях відповідно до укладених договорів. При цьому забезпечення потреб повинно бути своєчасним, з мінімальними витратами, постачанням у визначені місце та час необхідних конкретному споживачу ОВТ, МтЗ та послуг відповідної якості і кількості для повної реалізації всіх закладених в ОВТ, МтЗ та послуги функцій та можливостей.

Використовуються такі правила:

1R (right product) – необхідні для виконання конкретного завдання ОВТ, МтЗ та послуги;

2R (right quality) – гарантованої якості;

3R (right quantity) – у розрахованій кількості, що гарантує виконання завдання, з урахуванням виконання можливих додаткових (супутніх) завдань та втрат;

4R (right time) – у визначений час (відповідно до запланованих термінів);

5R (right place) – у визначене (узгоджене) місце;

6R (right customer) – конкретному споживачу (визначеним військовим частинам, підрозділам, військовослужбовцям);

7R (right cost) – з мінімально можливим рівнем витрат на переміщення та перевантаження.

2.2. Завдання

Основними завданнями об'єднаної логістики є:

визначення потреб ЗС України, інших складових сил оборони, які залучаються до виконання завдань оборони держави, а також для участі в міжнародних операціях, в ОВТ, МтЗ, об'єктах інфраструктури, роботах та послугах;

планування та управління логістичним забезпеченням застосування сил оборони в стратегічних діях та операціях сил оборони;

планування розвитку спроможностей об'єднаної логістики в рамках середньострокового та короткострокового оборонного планування для досягнення гарантованого рівня виконання завдань оборони держави;

визначення пріоритетів розвитку ОВТ складових сил оборони;

планування забезпечення мобілізаційних потреб сил оборони на особливий період в ОВТ, спеціальній техніці та інших МтЗ (ресурсах) за

рахунок можливостей національної економіки України;

проектування, розроблення (модернізація, модифікація) ОВТ, МтЗ, їх закупівля, постачання, зберігання, технічне обслуговування та відновлення, вилучення та реалізація непридатних до використання ОВТ і матеріально-технічних засобів;

забезпечення військ (сил) ОВТ, МтЗ, об'єктами інфраструктури, організація їх експлуатації, використання;

створення запасів ОВТ, МтЗ, їх накопичення, відновлення замість витрачених (втрачених), ешелонування, утримання у стані, який забезпечить своєчасне приведення сил оборони в готовність до застосування (використання за призначенням) та розосередження відповідно до завдань, які виконуються в ході оборони держави;

організація експлуатації (використання), реалізації, списання та утилізації надлишкових та непридатних до використання ОВТ, МтЗ, об'єктів інфраструктури;

планування та здійснення військових перевезень усіма видами транспорту;

розквартирування військ (сил);

організація харчування, лазне-прального та торговельно-побутового обслуговування особового складу.

Для максимально оперативного і належного задоволення потреб сил оборони як у мирний час, так і в особливий період закупівля МтЗ, робіт і послуг здійснюється в централізованому та децентралізованому порядку.

2.3. Функції

Основними функціями логістичного забезпечення є:

забезпечення МтЗ, роботами та послугами (матеріально-технічне забезпечення);

забезпечення ОВТ, технічне обслуговування та відновлення (ремонт) ОВТ їх використання (технічне забезпечення);

переміщення та перевезення (транспортування);

інфраструктурне забезпечення.

2.3.1. Забезпечення МтЗ, роботами та послугами полягає у:

визначенні потреби сил оборони в МтЗ, роботах і послугах;

укладанні договорів (контрактів) на виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень) для забезпечення потреб сил оборони в особливий період у порядку, визначеному законодавством України;

здійсненні закупівель МтЗ та їх розподіл між складовими сил оборони;

постачанні МтЗ від виробників (постачальників) до сил і засобів логістичного забезпечення складових сил оборони, з'єднань, військових частин;

накопиченні до встановлених норм стратегічних, оперативних та військових запасів МтЗ, своєчасному забезпеченні ними складових сил оборони, збереженні та підтриманні цих засобів у стані, який забезпечує

своєчасне приведення їх у готовність до застосування (використання за призначенням);

поповненні запасів МтЗ у військах (силах) замість витрачених і втрачених, виконанні робіт, наданні послуг та задоволенні побутових потреб військ (сил) (харчування особового складу, торгівельно-побутове та лазне-пральне обслуговування тощо);

отриманні, обліку, зберіганні, обслуговуванні, переміщенні та своєчасній підготовці МтЗ до використання за призначенням;

списанні та утилізації непридатних до використання МтЗ.

2.3.2. Забезпечення ОВТ, технічного обслуговування та відновлення (ремонту) їх використання полягає у:

визначенні потреби сил оборони в ОВТ;

укладанні договорів (контрактів) на виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень) для забезпечення потреб сил оборони в особливий період у порядку, визначеному законодавством України;

здійсненні закупівель ОВТ, послуг з їх обслуговування та їх розподіл між складовими сил оборони;

постачанні ОВТ від виробників (постачальників) до сил і засобів логістичного забезпечення складових сил оборони, з'єднань, військових частин;

накопиченні до встановлених норм запасів ОВТ, своєчасному забезпеченні ними складових сил оборони, збереженні та підтриманні цих засобів у стані, який забезпечує своєчасне приведення їх у готовність до застосування (використання за призначенням);

поповненні запасів ОВТ у військах (силах) замість втрачених;

отриманні, обліку, зберіганні, обслуговуванні, переміщенні списанні та утилізації непридатних до використання ОВТ;

організації експлуатації ОВТ;

підтриманні озброєння, військової та спеціальної техніки складових сил оборони в готовності до бойового застосування;

відновленні несправних (пошкоджених) зразків ОВТ;

вилученні (списання, розбирання, утилізації та реалізації) непридатного до використання ОВТ;

підготовці ОВТ до використання в конкретних умовах бойової обстановки, місцевості, пори року, часу доби та погодних умов;

підготовці частин та підрозділів технічного забезпечення;

технічній та спеціальній підготовці особового складу;

організації використання та обслуговування (повірки (калібрування), ремонті) засобів вимірювальної техніки в сфері оборони України;

організації перевірки стану забезпечення єдності вимірювань в сфері оборони України.

2.3.3. Переміщення та перевезення (транспортування) полягає у:

завчасному плануванні та організації перевезення (транспортування)

військ (сил) складових сил оборони;
підвезенні (транспортуванні) ОВТ та МтЗ;
евакуації ОВТ та МтЗ усіма видами транспорту;
підготовці і розподілі транспортних засобів, розгортанні транспортних комунікацій, організації їх технічного обслуговування та прикриття;
розгортанні і застосуванні мережі польових магістральних трубопроводів для виконання визначених завдань;
контролі за виконанням військових перевезень та перевезень вантажів в інтересах сил оборони.

Під час виконання переміщення та перевезення використовується існуюча мережа транспортної інфраструктури держави та її об'єктів, залучаються організації, обладнання, транспортні засоби, необхідні для забезпечення застосування сил оборони в стратегічних діях та операціях сил оборони.

2.3.4. Інфраструктурне забезпечення охоплює комплекс заходів щодо утримання інфраструктури логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил оборони як стаціонарної, так і мобільної, виконання заходів щодо забезпечення їх живучості.

Воно включає:

будівництво, закупівлю, оренду, утримання та удосконалення об'єктів для зберігання ОВТ та МтЗ, проведення технічного обслуговування і ремонту ОВТ;
розміщення особового складу як у стаціонарних, так і польових умовах, створення необхідних житлово-побутових умов для особового складу військових частин (підрозділів);

розгортання в районах розташування військових частин (підрозділів) польових таборів, польових складів, ремонтних майстерень), їх обладнання мережами енергопостачання, обігріву, водопостачання та каналізації (утилізації відходів життєдіяльності), системою охорони та оборони, під'їзними шляхами;

організацію експлуатації та підтримання в робочому стані об'єктів інфраструктури, відновлення та технічне обслуговування військових комунікацій;

сприяння прийманню, зосередженню та подальшому висуванню військових частин (підрозділів) складових сил оборони до районів виконання завдань;

виконання заходів щодо захисту навколишнього природного середовища.

2.3.5. Відповідно цих функцій логістичне забезпечення сил оборони пов'язане з такими аспектами логістичного забезпечення військових операцій:

закупівля, зберігання, транспортування, забезпечення, технічне обслуговування та ремонт, евакуація та утилізація ОВТ та МтЗ;

забезпечення прозорості процесів логістичного забезпечення для забезпечення обміну достовірною інформацією щодо переміщення, потреб та наявності ОВТ та МтЗ на усіх рівнях логістичного забезпечення;

забезпечення складових сил оборони, які в установленому порядку і на умовах, визначених законодавством, залучаються до виконання завдання з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності у складі сил оборони, міжнародних організацій, громадських

організацій та військових формувань, органів інших країн відповідно до укладених договорів;

закупівля або надання послуг з харчування, лазне-прального, торговельно-побутового обслуговування тощо;

укладання договорів з комерційними структурами (суб'єктами господарювання) щодо закупівлі (оренди, лізингу) ОВТ, МтЗ, нерухомого майна, послуг, виконання робіт для забезпечення підтримки проведення операції (бойових дій);

інфраструктурне забезпечення (у т. ч. розквартирування особового складу у районі проведення операції);

підтримка з боку держави, що приймає;

переміщення (перевезенням, транспортуванням) військ (сил, органів), підвезенням (транспортуванням) ОВТ та МтЗ, а також здійсненням усіх видів евакуації.

2.3.6. Логістичне забезпечення здійснюється за такими видами:

забезпечення засобами ураження;

артилерійсько-технічне забезпечення;

танко-технічне забезпечення;

авто-технічне забезпечення;

зенітно-радіотехнічне забезпечення;

інженерно-авіаційне забезпечення;

авіаційно-технічне забезпечення;

електрогазове забезпечення;

забезпечення єдності вимірювань (метрологічне забезпечення);

технічне забезпечення розвідки;

технічне забезпечення по службах підтримки;

технічне забезпечення зв'язку та автоматизації управління військами;

забезпечення ПММ;

продовольче забезпечення;

речове забезпечення;

аеродромно-технічне забезпечення;

технічне забезпечення кораблів (суден);

торпедно-технічне забезпечення;

торговельно-побутове обслуговування;

транспортне забезпечення;

інженерно-інфраструктурне забезпечення;

інженерно-аеродромне забезпечення.

Визначення, функції та завдання за видами логістичного забезпечення деталізуються в доктринальних документах нижчого рівня.

Виконання завдань за видами логістичного забезпечення організовується службами забезпечення ОВУ, військових частин.

2.3.7. Об'єднана логістика потребує від складових сил оборони скоординованої та спільної діяльності з планування, генерування, розвитку спроможностей та використання логістичних ресурсів, стандартизації процесів та організації управління.

Складові сил оборони відповідальні за забезпечення сил і засобів, які виконують завдання з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної

цілісності та недоторканності, з метою задоволення потреб складових сил оборони в ОВТ, МтЗ та послугах, а також створення сприятливих умов для виконання ними завдань з оборони держави. Кожна складова сил оборони несе відповідальність за забезпечення своїх сил і засобів як індивідуально, так і через єдину систему логістичного забезпечення сил оборони. Отже, дуже важливо, щоб складові сил оборони при першій нагоді здійснили повноцінне забезпечення власних сил та засобів відповідно до встановлених норм.

3. СИСТЕМА ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

3.1. Загальний обрис системи логістичного забезпечення

3.1.1. Виконання завдань логістичного забезпечення застосування сил оборони в стратегічних діях та операціях сил оборони здійснюється в єдиній системі логістичного забезпечення, яка включає сукупність взаємопов'язаних органів управління, сил і засобів та інфраструктури логістичного забезпечення.

Виходячи із загальних функцій логістичного забезпечення, а також з метою забезпечення сумісності, координації та управління, доступні логістичні активи об'єднуються в загальну систему логістичного забезпечення, яка являє собою ієрархічно розподілені органи управління логістичним забезпеченням (стратегічного, оперативного та тактичного рівнів) з підпорядкованими їм силами і засобами (рис. 1).

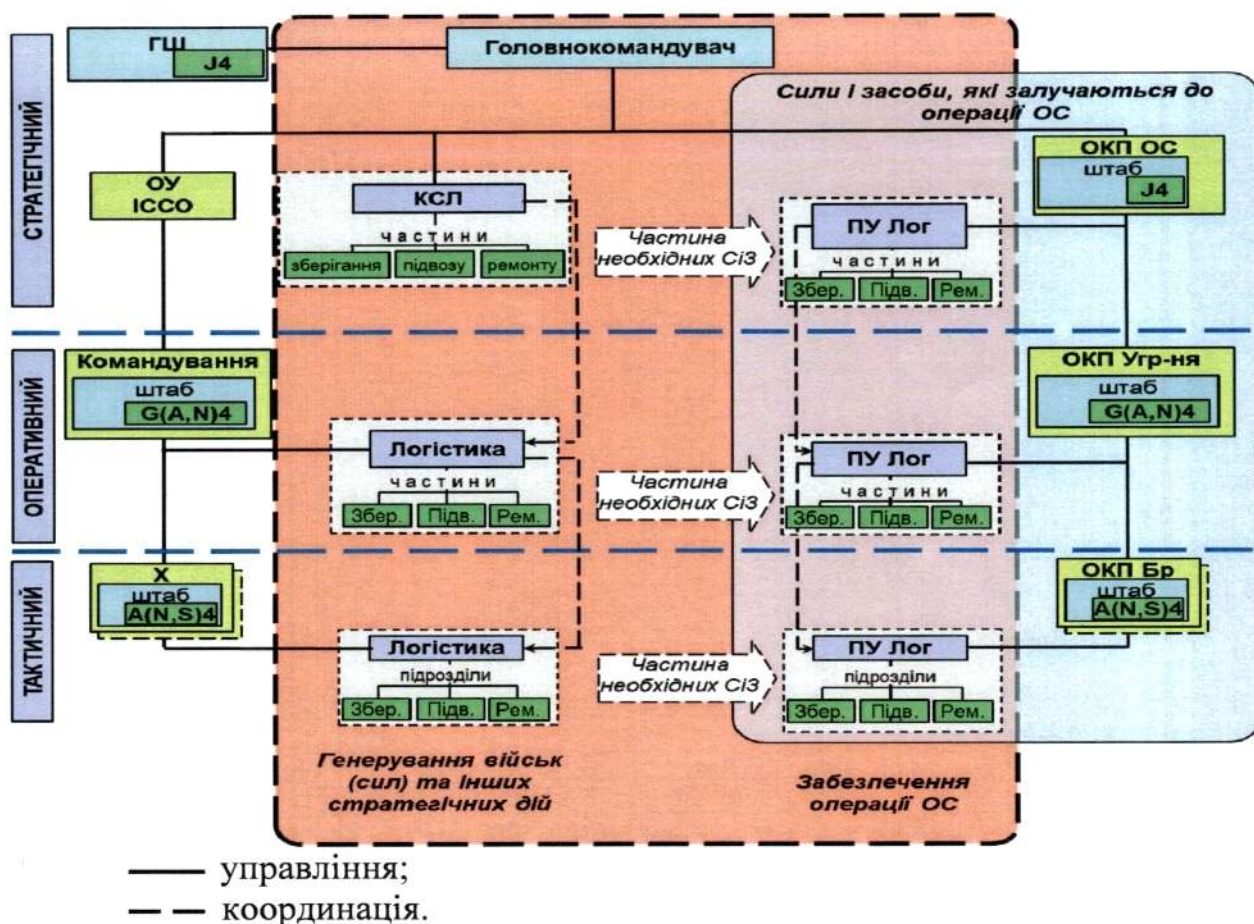

Рисунок 1. Система логістичного забезпечення.

3.1.2. Система логістичного забезпечення сил оборони поділяється на стратегічний, оперативний та тактичний рівні, між якими існує чіткий розподіл функцій та повноважень щодо організації логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил оборони.

3.1.3. Кожен командувач (командир) відповідно до покладених обов'язків відповідає за організацію логістичного забезпечення підпорядкованих військ (сил), з цією метою в штабах створюються підрозділи логістики штабів (J,G,A,N,S – 4) (далі – підрозділ логістики штабу), які надають всебічну підтримку командувачу (командиру) та відповідають за планування логістичного забезпечення.

3.1.3.1. У ході розробки штабом ОВУ плану застосування військ (сил), підрозділ логістики штабу розробляє план логістичного забезпечення як складову частину плану застосування військ (сил). Під час розробки плану логістичного забезпечення підрозділ логістики штабу повинен розкрити питання щодо:

- спроможності здійснити забезпечення військ (сил) необхідним ОВТ, МтЗ та послугами, відповідно до обраного способу виконання завдання;

- інформування командувача (командира), про слабкі сторони в логістичному забезпеченні та надання рекомендацій щодо їх мінімізації;

- надання пропозицій щодо порядку забезпечення військ (сил) необхідним ОВТ, МтЗ та послугами.

3.1.3.2. Під час безпосереднього виконання військами (силами) завдань, підрозділ логістики штабу повинен здійснювати:

- моніторинг виконання плану логістичного забезпечення військ (сил);

- взаємодію з питань логістичного забезпечення;

- координацію виконавчої складової логістичного забезпечення від імені командувача (командира);

- розробку плану логістичного забезпечення військ (сил) наступних операцій.

3.1.4. Безпосередньо для управління силами і засобами логістичного забезпечення створюються ОУ ЛЗ, на які покладаються завдання щодо реалізації логістичного забезпечення військ (сил) у їх повсякденній діяльності, під час проведення заходів бойової підготовки, під час стратегічного розгортання, підготовки та ведення операцій силами оборони, відновлення боєздатності військ (сил), отримання, накопичення, обліку, зберігання, постачання та поповнення запасів МтЗ. Відповідно до покладених завдань ОУ ЛЗ здійснює:

- планування застосування та управління підпорядкованими силами і засобами логістичного забезпечення;

- планування застосування та виконання заходів логістичного забезпечення

військ (сил) за функціональними ознаками;

координацію ОУ ЛЗ нижчого рівня військового управління з питань виконання завдань з логістичного забезпечення.

3.2. Розподіл завдань з логістичного забезпечення відповідно до рівнів військового управління

3.2.1. Стратегічний рівень

Структурні підрозділи Міністерства оборони України, інших центральних органів, у підпорядкуванні яких перебувають військові формування – організація проектування, розроблення (модернізації, модифікації), закупівлі і постачання, ліквідації (утилізації) та реалізації непридатних до використання ОВТ і матеріально-технічних засобів, виконання робіт, надання послуг та їх фінансування в обсягах, необхідних для ефективного виконання ЗС, іншими складовими сил оборони покладених на них завдань.

ГУЛ (J-4) ГШ ЗС України – планування логістичного забезпечення стратегічного розгортання та застосування сил оборони, здійснення заходів короткострокового та середньострокового оборонного планування за напрямом логістичного забезпечення, визначення потреби в ОВТ та МтЗ, здійснення контролю за їх отриманням.

КСЛ ЗС України з підпорядкованими силами та засобами логістичного забезпечення – виконання заходів логістичного забезпечення ЗС України у їх повсякденній діяльності, під час проведення заходів підготовки, у ході стратегічного розгортання, підготовки та ведення операцій (бойових дій), відновлення боєздатності військ (сил), планування застосування та управління підпорядкованими військовими частинами та установами.

Центр логістики КОС з переданими у підпорядкування силами і засобами логістичного забезпечення із завданнями планування і організації логістичного забезпечення угруповань військ (сил) в операціях об'єднаних сил.

Органи управління логістичним забезпеченням центральних органів інших складових сил оборони з підпорядкованими силами та засобами – виконання заходів щодо організації логістичного забезпечення повсякденної діяльності, заходів підготовки, відмобілізування і оперативного розгортання підпорядкованих сил, підготовки та виконання (ведення) ними спеціальних завдань (дій) відповідно до призначення та специфіки діяльності, відновлення боєздатності сил та управління підпорядкованими силами і засобами логістичного забезпечення.

3.2.2. Оперативний рівень

Підрозділи логістики штабів, командування (управління, підрозділи) логістики ОВУ, Регіональні (територіальні) органи управління логістичним забезпеченням інших складових сил оборони з підпорядкованими силами та засобами логістичного забезпечення – планування та організація логістичного забезпечення підпорядкованих військ (сил) у їх повсякденній діяльності, під час проведення заходів підготовки, відмобілізування і оперативного розгортання,

підготовки та участі в операціях (бойових, спеціальних діях), відновлення боєздатності військ (сил).

3.2.3. Тактичний рівень

Підрозділи логістики штабів, підрозділи логістики (посадові особи) військових частин, органи управління та підрозділи забезпечення військових частин (підрозділів) інших складових сил оборони з підпорядкованими силами та засобами логістичного забезпечення – планування та організація логістичного забезпечення військових частин (підрозділів) у їх повсякденній діяльності, під час заходів підготовки, відмобілізування та приведення у бойову готовність, підготовки та ведення бойових (спеціальних) дій, відновлення боєздатності військових частин (підрозділів).

3.3. Сили і засоби логістичного забезпечення

3.3.1. Основою системи логістичного забезпечення сил оборони під час їх застосування в стратегічних діях та операціях сил оборони є сили і засоби логістичного забезпечення ЗС України, які відповідно до повноважень, визначених законодавством виконують одну з ключових ролей під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

Сили і засоби логістичного забезпечення інших складових сил оборони беруть участь у виконанні завдань логістичного забезпечення застосування сил оборони відповідно до розподілу, що визначається замислом їх застосування, в інтересах досягнення загальної мети логістичного забезпечення.

Сили і засоби логістичного забезпечення можуть бути штатними та тимчасово створеними, стаціонарними та мобільними організаційними структурами.

3.3.2. Сили та засоби логістичного забезпечення поділяються на:
за підпорядкованістю: стратегічний, оперативний, тактичний рівні;
за функціональним призначенням – на військові частини (установи), підрозділи:

зберігання запасів МтЗ;
технічного обслуговування та ремонту (ремонтно-відновлювальні);
транспортні;
інфраструктурного забезпечення (квартирно-експлуатаційні);
спеціалізовані;
за спроможністю до самостійного здійснення переміщення:
стаціонарні;
мобільні.

3.3.3. Сили та засоби логістичного забезпечення призначені для:
військові частини, підрозділи зберігання запасів МтЗ – прийняття МтЗ з підприємств виробників, їх облік та підготовка до зберігання; утримання

запасів МтЗ; підготовка запасів до видачі (відправки) та видача (відправка) МтЗ військам (силам); прийняття МтЗ із військ (сил);

військові частини, підрозділи технічного обслуговування та ремонту (ремонтно-відновлювальні) – проведення операцій (робіт) з технічного обслуговування на зразках ОВТ, технічної розвідки, евакуації (транспортування), здійснення військового ремонту несправних (пошкоджених) зразків ОВТ;

транспортні військові частини (установи), підрозділи – забезпечення перевезення військ (сил), підвезення (подача) запасів МтЗ; розгортання транспортних комунікацій, організації їх технічного обслуговування та прикриття; оперативне регулювання та контроль за виконанням військових перевезень;

військові частини (установи), підрозділи інфраструктурного забезпечення (квартирно-експлуатаційні) – створення необхідних житлово-побутових умов для військ (сил) під час їх розквартирування та тимчасового розміщення в польових умовах, облаштування, обслуговування та ремонт (відновлення) об'єктів військової інфраструктури;

спеціалізовані військові частини (установи), підрозділи – проведення лабораторно-діагностичних досліджень, експертизи якості (стану) запасів МтЗ під час їх прийняття, зберігання та видачі військам (силам), прийому з військ (сил); здійснення контролю якості послуг, що надаються військам (силам); виготовлення та зберігання технічної документації та інші завдання, що забезпечують функціонування системи логістичного забезпечення.

3.3.3.1. Сили і засоби логістичного забезпечення стратегічного рівня призначені для утримання та постачання силам оборони ОВТ, запасів МтЗ, виконання робіт, надання послуг в обсягах, необхідних для повсякденної діяльності та ефективного виконання покладених на них завдань і функцій під час виконання завдань оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності.

3.3.3.2. Сили і засоби логістичного забезпечення оперативного рівня призначені для вирішення завдань логістичного забезпечення повсякденної діяльності, відмобілізування і оперативного розгортання військ (сил), підготовки та ведення операцій (бойових, спеціальних дій) військ (сил), відновлення їх боєздатності.

3.3.3.3. Сили і засоби логістичного забезпечення тактичного рівня призначені для безпосереднього виконання завдань логістичного забезпечення підрозділів військової частини у мирний час та в особливий період (під час підготовки та у ході ведення бойових (спеціальних) дій).

3.3.4. Структура, призначення, завдання та функції органів управління логістичним забезпеченням, підпорядкованих їм сил та засобів визначаються та затверджуються Міністром оборони України, Головнокомандувачем ЗС

України, іншими керівниками центральних органів виконавчої влади, військових формувань, сили і засоби яких у порядку, визначеному законодавством, залучаються до виконання завдань з оборони держави у складі сил оборони.

4. СМУГИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК ІЗ РІВНЯМИ ЗАСТОСУВАННЯ ВІЙСЬК (СИЛ)

4.1. Для побудови системи логістичного забезпечення сил оборони під час їх застосування в стратегічних діях і операціях сил оборони (бойових діях), розгортання угруповань сил і засобів логістичного забезпечення та з метою успішного виконання завдань логістичного забезпечення в різних умовах обстановки, забезпечення максимальної автономності угруповань військ (сил) в операціях, забезпечення живучості системи логістичного забезпечення та надійного управління нею, досягнення функціональної сумісності з системами логістики збройних сил держав-членів НАТО використовуються смуги логістичного забезпечення. Існує три смуги логістичного забезпечення сил оборони, в межах яких створюється певний набір логістичних спроможностей.

4.2. У межах першої смуги виконуються завдання логістичного забезпечення військових частин (підрозділів) – батальйони (дивізії, ескадрильї), кораблі, групи СпП, які безпосередньо ведуть бойові дії в тактичній зоні. До виконання завдань на першій смузі логістичного забезпечення можуть залучатися сили і засоби другої смуги логістичного забезпечення.

4.3. Друга смуга логістичного забезпечення розгортається на безпечній відстані від лінії зіткнення з противником. У її межах виконуються завдання логістичного забезпечення усіх військ (сил), які безпосередньо підпорядковані командувачу (командиру) оперативного (оперативно-тактичного) угруповання військ (сил). В межах другої смуги логістичного забезпечення розгортається система логістичного забезпечення оперативної ланки. До виконання завдань у межах другої смуги логістичного забезпечення можуть залучатися сили і засоби третьої смуги логістичного забезпечення.

4.4. Третя смуга логістичного забезпечення знаходиться поза межами операційної зони. У її межах виконуються завдання щодо забезпечення ЗС України, інших складових сил оборони ОВТ, МтЗ, організації виконання робіт та надання послуг відповідно до визначених потреб та подачі МтЗ на другу смугу логістичного забезпечення для забезпечення визначених угруповань військ (сил), а за необхідності – і на першу смугу логістичного забезпечення.

4.5. Існує тісний взаємозв'язок між рівнями застосування військ (сил) та смугами логістичного забезпечення. Якщо рівні застосування військ (сил) описують дії, на яких зосереджуються зусилля із забезпечення, то смуги

логістичного забезпечення вказують, де утримуються необхідні ресурси для цього.

Відповідно сили і засоби логістичного забезпечення, які виконують завдання на оперативному та стратегічному рівні, будуть утримувати запаси, необхідні для поповнення запасів тактичного та оперативного рівнів відповідно.

Цей взаємозв'язок зображений на рисунку 2.

Рівні застосування військ (сил)	Стратегічний	Оперативний	Тактичний
Смуги логістичного забезпечення	третя	друга	перша

Рисунок 2. Взаємозв'язок між рівнями застосування військ (сил) та смугами логістичного забезпечення.

4.6. Під час планування логістичного забезпечення сил оборони для їх застосування в стратегічних діях та операціях сил оборони (бойових діях), створення угруповань сил і засобів логістичного забезпечення в межах смуг логістичного забезпечення слід враховувати, що стаціонарні об'єкти для зберігання ОВТ та МтЗ не можуть бути мобільними та перебувати на першій чи другій смугах. Тому необхідно передбачити створення відокремлених відділів зберігання МтЗ (польових складів) з метою створення та розосередження запасів МтЗ, наближення їх до військ (сил), підвищення автономності угруповань військ (сил), скорочення відстані підвезення та досягнення ефективного використання МтЗ.

5. ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ЗА НАПРЯМКОМ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

5.1. Командувач об'єднаних сил ЗС України

5.1.1. Командувач об'єднаних сил ЗС України щодо логістичного забезпечення відповідає за:

відповідність плану логістичного забезпечення загальному замислу операції;

визначення потреб у логістичних ресурсах та послугах, необхідних для забезпечення оперативних потреб військ (сил) впродовж усіх фаз операції;

встановлення організаційних вимог щодо проведення планування та наступних процесів з організації управління логістичним забезпеченням та контролю за виконанням запланованих заходів.

5.1.2. Командувач об'єднаних сил ЗС України повинен мати чіткі повноваження щодо здійснення координації, визначення пріоритетів логістичного забезпечення та запобігання протиріччям між потребами військ

(сил) і можливостями сил і засобів логістичного забезпечення. Органи управління логістичного забезпечення повинні забезпечити командувача об'єднаних сил ЗС України інформацією щодо можливостей сил і засобів логістичного забезпечення.

5.1.3. Крім того, командувач об'єднаних сил ЗС України:

здійснює контроль за силами і засобами логістичного забезпечення виділеними до складу об'єднаних сил, в т. ч. від складових сил оборони інших відомств;

має повноваження щодо перерозподілу сил і засобів логістичного забезпечення ЗС України та інших складових сил для забезпечення підтримки військ (сил) відповідно до заздалегідь погоджених зобов'язань (договорів) та умов;

уповноважений вимагати дані щодо можливостей та складу сил і засобів логістичного забезпечення, що передаються йому у підпорядкування.

Для складових сил оборони інших відомств це включає перевірку (інспекцію) підрозділів логістичного забезпечення на предмет їх готовності до виконання завдань та особливостей їх застосування.

Ці повноваження нададуть командувачу об'єднаних сил ЗС України можливість організувати ефективну систему логістичного забезпечення операції об'єднаних сил.

5.2. Командувач (командир)

Кожен командувач (командир) відповідає за:

організацію та контроль за виконанням заходів щодо забезпечення підпорядкованих військ (сил) ОБТ, МтЗ, виконанням робіт та надання послуг в інтересах оборони держави;

визначення необхідного ресурсу та пріоритетів логістичного забезпечення для виконання завдань підпорядкованими військами (силами);

визначення та забезпечення функціонування системи управління логістичним забезпеченням;

визначення необхідного складу сил і засобів логістичного забезпечення, необхідних для виконання поставлених завдань.

5.3. Підрозділ логістики штабу

5.3.1. Підрозділи логістики штабів призначені для планування логістичного забезпечення, визначення пріоритетів та координації логістичного забезпечення; управління логістичними ризиками в інтересах застосування військ (сил) в цілому. Роль підрозділів логістики штабів – координація діяльності функціональної складової логістики шляхом підготовки планів логістичного забезпечення (на середньострокову та короткострокову перспективу) та постійного забезпечення їх оцінювання, надання порад та рекомендацій командуванню ОВУ. Підрозділи логістики штабів повинні

взаємодіяти (підтримувати зв'язки) з функціональною складовою логістики та підпорядкованими ОВУ з метою отримання необхідної інформації, проведення її аналізу та надання оцінки командуванню ОВУ щодо ефективності логістичного забезпечення.

5.3.2. Основними завданнями підрозділів логістики штабів є:

участь в розробці плану застосування військ (сил), в частині визначення концепції логістичного забезпечення та розробка плану логістичного забезпечення як складової частини плану застосування військ (сил);

визначення складу необхідних сил і засобів логістичного забезпечення, потреби у військовому майні та послугах, необхідних для реалізації визначених завдань військам (силам);

надання пропозицій щодо визначення пріоритетів та порядку забезпечення військовим майном обраного способу виконання завдань військами (силами);

підготовка та надання пропозицій командувачу (командиру) щодо логістичних ризиків, що впливають на проведення операції (бойових дій);

визначення пріоритетів та завдань для забезпечення реалізації задуму командувача (командира);

відпрацювання та доведення директивних документів з логістичного забезпечення;

визначення порядку обігу інформації із підпорядкованими та взаємодіючими військами (силами) з питань логістичного забезпечення;

розуміння можливостей та ризиків щодо сил і засобів логістичного забезпечення відповідного рівня;

організація взаємодії з органами управління складових сил оборони з питань вирішення завдань логістичного забезпечення.

5.3.3. Специфічними завданнями під час взаємодії з іншими структурними підрозділами та посадовими особами штабу є:

визначення вимог (у тому числі стосовно укладення контрактів) щодо організації логістичного забезпечення;

координація планування заходів щодо логістичного забезпечення зі структурними підрозділами штабу, які відповідають за оперативне планування, зокрема щодо забезпечення перевезень у ході розгортання, перегруповання військ (сил), організації їх забезпечення ОВТ, МтЗ та послугами тощо;

координація оцінки і аналізу щодо можливості використання наявної логістичної інфраструктури, заходів щодо її удосконалення з командирами з'єднань, частин, підрозділів, з органами управління (структурними підрозділами) інженерного забезпечення;

розроблення планів логістичного забезпечення у тісній взаємодії з органами управління логістичним забезпеченням;

координація заходів з охорони і оборони сил і засобів логістичного забезпечення із заходами, передбаченими загальними планувальними документами військ (сил).

5.4. Орган управління логістичним забезпеченням

5.4.1. Орган управління логістичним забезпеченням призначений для безпосереднього управління підпорядкованими силами і засобами, яке здійснюється з метою забезпечення необхідними логістичними ресурсами військ (сил) в межах своєї смуги логістичного забезпечення під час: повсякденної діяльності, проведення заходів підготовки, відмобілізування і стратегічного (оперативного) розгортання, підготовки і ведення операцій (бойових дій), відновлення боєздатності військ (сил), планування застосування та управління підпорядкованими військовими частинами і установами.

5.4.2. Основними завданнями органів управління логістичним забезпеченням є:

- планування та організація забезпечення військ (сил) ОБТ, МтЗ, роботами та послугами у мирний час та особливий період;

- планування та управління застосуванням підпорядкованих сил і засобів;

- планування та організація відновлення ОБТ, транспортного та інфраструктурного забезпечення військ (сил);

- планування та організація накопичення, зберігання запасів ОБТ та МтЗ.

6. ПІДГОТОВКА СИСТЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ

6.1. Підготовка системи логістичного забезпечення сил оборони до виконання завдань за призначенням здійснюється постійно в мирний час та в разі настання особливого періоду (в умовах введення воєнного стану в Україні або окремих її місцевостях).

6.2. Складовими підготовки є:

- планування логістичного забезпечення сил оборони в рамках стратегічного планування їх застосування;

- розвиток та удосконалення системи логістичного забезпечення сил оборони;

- підготовка органів управління та сил і засобів логістичного забезпечення сил оборони;

- створення визначених керівними документами запасів ОБТ, МтЗ;

- підготовка ОБТ, МтЗ до застосування (використання) за призначенням;

- підготовка військової інфраструктури до використання.

6.3. Планування логістичного забезпечення сил оборони організовується та здійснюється Генеральним штабом ЗС України у ході стратегічного планування їх застосування. Планування застосування сил і засобів логістичного забезпечення сил оборони організовується та здійснюється відповідним органом управління логістичним забезпеченням ЗС України, до

повноважень якого належать питання організації логістичного забезпечення. До планування залучаються органи управління логістичним забезпеченням ЗС України, а також інших складових сил оборони, сили і засоби яких залучаються до виконання завдань у складі сил оборони у порядку, визначеним законодавством.

6.4. Планування логістичного забезпечення застосування сил оборони поділяється:

- за часом проведення – на завчасне та безпосереднє;
- за ступенем деталізації – на загальне та детальне.

6.5. Основними заходами, які здійснюються під час завчасного планування логістичного забезпечення застосування сил оборони, є:

1) під час середньострокового планування:

підготовка вихідних даних для планування, вивчення системи транспортних комунікацій, мережі промислової бази та ремонтних підприємств у районах, де планується проведення операцій (бойових дій), можливостей створення бази для розгортання та подальшого нарощування можливостей системи логістичного забезпечення;

оцінка стану і можливостей сил і засобів логістичного забезпечення;

уточнення завдань органам управління логістичним забезпеченням ЗС України, інших складових сил оборони, сили і засоби яких залучаються до виконання завдань у складі сил оборони, а також підпорядкованих їм силам і засобам логістичного забезпечення;

вироблення, на підставі відповідних директивних документів Головнокомандувача ЗС України, Генерального штабу ЗС України, пропозицій з логістичного забезпечення до Стратегічного замислу застосування сил оборони із залученням відповідних органів управління логістичним забезпеченням складових сил оборони;

розроблення, розгляд та затвердження документів плану логістичного забезпечення застосування сил оборони, як додатка до Стратегічного плану застосування сил оборони, структура та зміст якого визначається Генеральним штабом ЗС України;

2) під час короткострокового планування:

оцінка відповідності документів плану логістичного забезпечення застосування сил оборони воєнно-стратегічній обстановці, що склалася;

аналіз та оцінка стану сил і засобів логістичного забезпечення, рівня забезпеченості сил оборони запасами ОВТ, МтЗ, необхідних для гарантованого виконання покладених на них завдань;

уточнення (визначення нових) завдань із логістичного забезпечення, складу сил і засобів логістичного забезпечення, які залучаються до виконання завдань за призначенням під час застосування сил оборони;

уточнення чинних та розроблення за необхідності нових планів логістичного забезпечення застосування ЗС України, інших складових сил оборони.

6.6. Безпосереднє планування логістичного забезпечення застосування сил оборони здійснюється в разі виникнення (ескалації) кризової ситуації воєнного характеру, що загрожує національній безпеці України, на основі розроблених (уточнених) під час короткострокового стратегічного планування планів логістичного забезпечення застосування ЗС України, інших складових сил оборони, на підставі директивних документів Генерального штабу ЗС України.

Безпосереднє планування логістичного забезпечення застосування сил оборони проводиться в рамках операції сил оборони з метою оперативного реагування на різкі зміни обстановки (дії противника) шляхом уточнення складу угруповань сил і засобів логістичного забезпечення, порядку їх застосування, а також уточнення порядку логістичного забезпечення сил оборони, управління та взаємодії.

6.7. Основними заходами, які здійснюються під час безпосереднього планування логістичного забезпечення застосування сил оборони є:

1) під час кризового планування:

уточнення чинних (за необхідності – розроблення нових) планів логістичного забезпечення застосування ЗС України, інших складових сил оборони за найбільш ймовірними варіантами їх застосування;

2) у ході планування під час ведення воєнних (бойових) дій:

планування логістичного забезпечення застосування складових сил оборони у рамках операцій (бойових дій), що тривають – поточне планування;

планування логістичного забезпечення застосування складових сил оборони для підготовки наступних операцій (бойових дій) – подальше планування.

6.8. Планування логістичного забезпечення операції є невід’ємною складовою процесу планування застосування сил оборони. Для досягнення максимальної ефективності процес планування логістичного забезпечення повинен бути узгодженим із процесом планування застосування сил оборони на самому початку планування. Логістичне забезпечення угруповань сил оборони повинно бути достатньо гнучким та ефективним для своєчасного забезпечення розвитку операції та адекватного реагування на зміни обстановки. Замисел (рішення) командувача (командира) на операцію (бойові дії) повинен містити заходи охорони і оборони сил і засобів логістичного забезпечення, які враховують можливі загрози. Детальний аналіз можливостей сил і засобів логістичного забезпечення щодо своєчасного і в повному обсязі забезпечення угруповань сил оборони є пріоритетним питанням під час планування.

6.9. Розвиток системи логістичного забезпечення застосування сил оборони та забезпечення її функціонування здійснюється відповідно до заходів і строків оборонного планування, плану застосування ЗС України, інших складових сил оборони на підставі затверджених програм і планів розвитку.

6.10. Порядок підготовки органів управління та сил і засобів логістичного забезпечення сил оборони визначається директивними документами Головнокомандувача ЗС України, Генерального штабу ЗС України, інших складових сил оборони.

6.11. Створення, утримання та використання відповідних запасів ОВТ, МтЗ здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6.12. Порядок підготовки ОВТ, МтЗ до застосування (використання за призначенням) визначається актами Міністерства оборони України, Головнокомандувача ЗС України, Генерального штабу ЗС України, а також відповідних центральних органів виконавчої влади.

6.13. Доукомплектування військ (сил, органів) до штатної потреби (встановлених норм) ОВТ, забезпечення МтЗ, їх підготовка до застосування (використання) за призначенням визначаються актами Міністерства оборони України, Головнокомандувача ЗС України, Генерального штабу ЗС України, а також відповідних центральних органів виконавчої влади та здійснюється відповідно до законодавства за рахунок і в межах видатків, передбачених в державному бюджеті на зазначені цілі.

6.14. Підготовка та нарощування спроможностей інфраструктури логістичного забезпечення здійснюється у рамках підготовки території держави до оборони, яка організовується Кабінетом Міністрів України.

ЗС України та інші складові сил оборони, відповідно до визначених законодавством України завдань і повноважень беруть участь у виконанні заходів щодо підготовки території України до оборони та нарощування спроможностей логістичної інфраструктури.

7. ЛОГІСТИЧНА ІНФОРМАЦІЯ

7.1. Управління логістичною інформацією

7.1.1. Управління логістичною інформацією – це процес забезпечення необхідною логістичною інформацією командувача (командира) з метою прийняття своєчасних командирських рішень. Управління логістичною інформацією повинно забезпечити швидку доставку достовірної інформації визначеним споживачам у потрібний час із дотриманням заходів збереження державної таємниці. Командувач (командир) ОВУ уповноважений вимагати надання звітів та здійснення перевірки якості та змісту наданої інформації.

Управління логістичною інформацією здійснюється за підтримки підрозділу логістики штабу ОВУ. З цією метою розробляються пропозиції до Табеля термінових донесень, де зазначаються: хто, кому, коли та яку інформацію слід надавати.

7.1.2. Вагому роль в процесі управління логістичною інформацією відіграє необхідність застосування єдиної інформаційної системи логістичного забезпечення, яка повинна забезпечити процес збору, обліку, аналізу логістичної інформації, а також проведення необхідних розрахунків. Це в свою чергу забезпечить відповідного командира (командувача) ключовою логістичною інформацією в стандартизованому вигляді, що дозволить якнайшвидше екстраполювати отримані дані в процес планування та безпосередньо під час виконання завдань.

Для забезпечення логістичною інформацією під час проведення спільних операцій НАТО використовує програмне забезпечення “LOGFAS”. Враховуючи визначені пріоритетні напрямки України щодо вступу до НАТО є гостра необхідність у створенні національної єдиної інформаційної системи логістичного забезпечення, сумісної з програмним забезпеченням, яке використовується в НАТО.

7.2. Логістична обстановка

Логістична обстановка – це сукупність перевірених логістичних даних, необхідних для підвищення рівня усвідомлення ситуації та прийняття рішень на всіх рівнях управління.

Відповідальність за забезпечення командувача (командира) даними логістичної обстановки покладається на підрозділ логістики штабу ОВУ. Зміст та обсяг даних логістичної обстановки визначається командувачем (командиром) в ході планування застосування військ (сил) та може бути уточнено в ході управління військами (силами).

7.3. Автоматизація управлінських процесів

7.3.1. Мета автоматизації управлінських процесів полягає у скороченні часу, який особовий склад органу управління логістичним забезпеченням витрачає на здійснення операцій з ведення організаційної та аналітичної роботи, а також оформлення, перевірку, відправлення документів та контроль за виконанням завдань у підпорядкованих органах військового управління та частинах (підрозділах), установах тощо. Крім того, автоматизація управлінських процесів дозволяє органам управління під час планування виконання завдання підпорядкованими частинами (підрозділами) здійснювати оцінювання ризиків невиконання завдання, визначати пріоритети дублюючих або альтернативних варіантів, виконувати розрахунки оптимального (раціонального) варіанту з метою зниження суб'єктивності оцінки ситуації.

7.3.2. Для досягнення цієї мети органи управління логістичним забезпеченням мають бути оснащені імітаційними, імітаційно-розрахунковими, аналітико-розрахунковими, розрахунковими моделями та програмним забезпеченням, що реалізує перелічені види моделей.

7.3.3. Автоматизацією процесів управління логістичним забезпеченням досягається підвищення оперативності виконання операцій:

оцінювання обстановки за визначеними видами діяльності паралельними процесами;

оцінювання обстановки з використанням заздалегідь підготовлених графічних та текстових матеріалів, інформаційно-розрахункових задач та відповідного програмного забезпечення;

обміну інформацією між автоматизованими робочими місцями особового складу структурних підрозділів органів управління логістичним забезпеченням;

комп'ютерного розіграшу варіантів дій підпорядкованими частинами (підрозділами) під час виконання управління логістичним забезпеченням, вибору найбільш раціональних рішень за можливими критеріями: втрати та витрати МтЗ військовими частинами (підрозділами) під час виконання завдань, часові показники виконання завдань тощо.

7.3.4. У складі комплексу моделей мають бути:

модель оцінки можливих витрат і втрат від дій противника, яка дозволить спрогнозувати не лише напрямки його головного та інших ударів, темпи і глибину просування наступального угруповання, а і ймовірні райони розташування підпорядкованих військ (сил), передусім польових артилерійських складів та складів пально-мастильних матеріалів, ремонтно-відновлювальних частин та підрозділів тощо;

модель ведення комплексної розвідки противника та можливі заходи з протидії їм, реалізація яких дозволить більш ефективно використовувати підпорядковані війська (сили), оцінка можливих варіантів ризиків під час виконання різних заходів з протидії за умови отримання вихідних даних, отриманих з різних джерел;

модель комплексної оцінки спроможностей підпорядкованих сил і засобів, військових перевезень з доставки (транспортування) МтЗ до військ (сил), що забезпечуються. Крім того, модель має враховувати ступінь завантаженості залізничних, автомобільних та водних шляхів у реальному масштабі часу;

модель комплексного вогневого ураження угруповань військ (сил) противника, впровадження якої дасть змогу оперативно визначати необхідну кількість боєприпасів на виконання кожного завдання операції та спланувати ефективне застосування підпорядкованих сил і засобів логістичного забезпечення;

група моделей за видами забезпечення на основі використання параметрів, що визначені у вищезгаданих моделях, яка дозволить визначити раціональні параметри складових логістичного забезпечення, передусім забезпечення ОВТ, МтЗ, роботами та послугами, а також технічне обслуговування та відновлення (ремонт) ОВТ;

модель визначення оцінки варіантів рішень щодо здійснення логістичного забезпечення;

модель управління підпорядкованими силами і засобами, яка дозволить визначити раціональні параметри системи управління в операції: де і які ПУ розмістити, в який час і з яких ПУ здійснювати управління, порядок їх переміщення і передачі управління в ході операції та інші.

8. ГАЛУЗІ, ПОВ'ЯЗАНІ З ЛОГІСТИЧНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ

8.1. Закупівля товарів, робіт і послуг

8.1.1. Закупівля та постачання ОВТ, МтЗ, робіт і послуг для забезпечення потреб ЗС України та інших складових сил оборони здійснюється відповідно до законодавчих та інших нормативно-правових актів України шляхом укладення договорів (контрактів) згідно з правилами і процедурами, установленими уповноваженими органами.

Процедури публічних закупівель повинні бути зорієнтовані на встановлення довготривалих договорів (контрактів) з підприємствами, установами та організаціями національної економіки усіх форм власності, досягнення максимального економічного ефекту, прогнозування забезпечення, дотримання термінів постачання та якості продукції (виконання робіт, надання послуг).

Визначення осіб, відповідальних за здійснення процедур публічних закупівель, та делегування повноважень на укладення договорів (контрактів) відбуваються відповідно до законодавства України та керівних документів Міністерства оборони України у сфері публічних закупівель.

8.1.2. В особливий період постачання продукції, виконання робіт та надання послуг для задоволення потреб ЗС України, інших складових сил оборони здійснюється підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, шляхом виконання мобілізаційних завдань (замовлень), установлених Кабінетом Міністрів України для центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування за пропозицією Міністерства оборони України та інших центральних органів виконавчої влади, у підпорядкуванні яких перебувають військові формування.

Під час організації логістичного забезпечення в особливий період застосовуються вимоги Закону України “Про особливості здійснення закупівель товарів, робіт і послуг для гарантованого забезпечення потреб оборони” та постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження мобілізаційних завдань (замовлень) на особливий період”.

8.1.3. Особливості відносин, пов'язаних з визначенням та здійсненням процедур закупівлі продукції, виконанням робіт та наданням послуг оборонного призначення (продукція, роботи і послуги) установлюються Законом України “Про державне оборонне замовлення” та здійснюються в порядку формування основних показників державного оборонного замовлення, розміщення та коригування обсягів поставки (закупівлі) продукції, виконання

робіт, надання послуг за оборонним замовленням, а також контролю за його виконанням, визначеному постановою Кабінету Міністрів України.

8.2. Інженерна підтримка

8.2.1. Метою дій інженерних частин (підрозділів) у рамках інженерної підтримки логістичного забезпечення ОУВ в операціях сил оборони є:

забезпечення безперешкодного переміщення частин (підрозділів) логістичного забезпечення;

інженерне обладнання пунктів управління та районів розміщення сил і засобів логістичного забезпечення;

утримання та відновлення шляхів підвезення та евакуації (ВАД);

протидія (перешкоджання) впливу противника на функціонування системи логістичного забезпечення;

забезпечення живучості системи логістичного забезпечення.

8.2.2. Зусилля інженерних частин (підрозділів) в інтересах логістичного забезпечення зосереджуються в смугах логістичного забезпечення у рамках загальної інженерної підтримки військ (сил).

8.2.3. В операціях сил оборони основні зусилля інженерної підтримки зосереджуються на створенні сприятливих умов для своєчасного і ефективного виконання завдань логістичного забезпечення, особливо підвезення МтЗ, евакуації поранених і хворих, а також пошкоджених ОБТ та МтЗ.

8.2.4. У рамках загальної інженерної підтримки військ (сил) інженерні частини (підрозділи) виконують такі завдання:

підготовка і утримання шляхів підвезення і евакуації;

технічне прикриття комунікаційних об'єктів на утримуваних шляхах;

облаштування пунктів видобутку і очищення води;

облаштування районів розміщення частин (підрозділів) логістичного забезпечення;

облаштування та утримання переправ;

будівництво об'єктів і посадочних майданчиків;

відновлення технічної готовності та технічне прикриття об'єктів інфраструктури;

розмінування місцевості, пошук і знищення вибухових предметів;

участь в ліквідації наслідків застосування противником зброї масового ураження, стихій та надзвичайних ситуацій;

інші завдання.

8.3. Військово-цивільне співробітництво

Військово-цивільне співробітництво полягає у взаємодії сил і засобів логістики ЗС України з цивільними організаціями (органами державної влади

та місцевого самоврядування, міжнародними і вітчизняними благодійними та іншими організаціями, громадськими об'єднаннями) з метою комплексного взаємовигідного вирішення питань задоволення потреб у ресурсах (послугах), яких не вистачає.

Військово-цивільне співробітництво ЗС України реалізується відповідно до Положення про військово-цивільне співробітництво.

8.4. Військова служба правопорядку

Військова служба правопорядку здійснює підтримку виконання завдань силами і засобами логістичного забезпечення в частині, що стосується військових перевезень та підвезення ОБТ та МтЗ, і здійснюється з метою забезпечення свободи та безпеки пересування сил і засобів. Це досягається шляхом участі Військової служби правопорядку в процесі планування логістичного забезпечення та безпосереднього виконання заходів із забезпечення безпеки руху. Завдання Військової служби правопорядку можуть включати: узгодження та розвідку маршрутів (спільно з інженерними підрозділами), організацію комендантської служби, супроводження колон та контроль їх руху, боротьбу з ДРС противника тощо.

9. УЧАСТЬ У БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ

9.1. Логістичне забезпечення національних контингентів, які залучаються до участі у міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, а також міжнародних навчаннях організовується і здійснюється на підставі законодавства України, завдань міжнародної миротворчої місії, стандартних операційних процедур, існуючих можливостей логістичного забезпечення національних контингентів відповідно до договорів з міжнародними організаціями, під егідою яких проводиться міжнародна операція.

9.2. Логістичне забезпечення національних контингентів може здійснюватися як у загальній системі логістичного забезпечення багатонаціональних сил, що залучаються до виконання завдань в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки, так і з залученням національного елементу забезпечення.

9.4. Логістичне забезпечення через національний елемент забезпечення здійснюється за рахунок національних ресурсів України відповідно до взятих на себе зобов'язань.

9.5. Національний елемент забезпечення – це національна організація (установа), яка діє у складі місії (багатонаціональних сил), але не вважається її частиною. Національний елемент забезпечення, як правило, забезпечує свій національний контингент специфічними МтЗ, а також виконує інші завдання логістичного забезпечення в межах зобов'язань України. Рівень їх застосування

залежить від ролі держави у місії (багатонаціональних силах).

9.6. На національні елементи забезпечення, що діють в межах зони відповідальності місії (багатонаціональних сил), поширюються вимоги Угоди про статус сил, Меморандуму про взаєморозуміння та інших домовленостей, досягнутих з державою, на території якої проводяться міжнародні операції.

Розміщення (розгортання) національних елементів забезпечення здійснюється в межах (поза межами) району виконання завдань багатонаціональної оперативно-тактичної групи, на проміжних ділянках між підрозділами від різних держав, а також на позиціях неподалік від підрозділів національних контингентів.

9.7. Національні елементи забезпечення координують та погоджують свою діяльність з командуванням місій (багатонаціональних сил) та державою, що приймає.

Україна, як держава-учасник, погоджує діяльність національних елементів забезпечення із замислом командування місії (багатонаціональних сил) на організацію логістичного забезпечення.

9.8. Взаємодія між національними елементами забезпечення та підрозділами логістичного забезпечення місій (багатонаціональних сил) з питань забезпечення національного контингенту ОБТ, МтЗ та послугами, технічного обслуговування та відновлення (ремонту), а також транспортування, інфраструктурного забезпечення тощо здійснюється на підставі відповідних планувальних документів на організацію логістичного забезпечення командування місії (багатонаціональних сил), а також командирів підрозділів логістичного забезпечення місій (багатонаціональних сил).

9.9. У разі відсутності можливості здійснення логістичного забезпечення із залученням національного елемента забезпечення або його використання прогнозується неефективним, логістичне забезпечення національних контингентів організовується і здійснюється через систему багатонаціональної логістики сил, що залучаються до виконання завдань в міжнародних операціях.

9.10. Логістичне забезпечення національних контингентів в системі багатонаціональної логістики здійснюється за такими варіантами:

логістичне забезпечення через об'єднаний підрозділ логістичного забезпечення багатонаціональних сил (місії), який розгортається у районі проведення міжнародної операції. Керівник об'єднаного підрозділу логістичного забезпечення, у рамках визначених (делегованих) йому повноважень, відповідає за планування, координацію та виконання усього комплексу завдань логістичного забезпечення багатонаціональних сил (місій) під час проведення міжнародної операції з використанням визначених національних ресурсів держав-учасниць, ресурсів держави, що приймає, та інших ресурсів;

логістичне забезпечення державою, що приймає, на підставі наявних домовленостей, меморандуму про взаєморозуміння та (або) двосторонніх або багатосторонніх договорів;

логістичне забезпечення шляхом залучення сил і засобів підрядних організацій на підставі двох або багатосторонніх угод, укладених керівництвом (командуванням) місій (багатонаціональних сил) або безпосередньо державами-учасниками;

логістичне забезпечення провідною державою, яка приймає на себе відповідальність за логістичне забезпечення всіх або частини багатонаціональних сил, з подальшою компенсацією витрат відповідно до укладених між сторонами договорів;

логістичне забезпечення силами і засобами двох або більше держав-учасниць, які приймають на себе відповідальність за логістичне забезпечення багатонаціональних сил, через багатонаціональний інтегрований підрозділ логістичного забезпечення шляхом спільного використання наявних спроможностей його елементів. Формування багатонаціонального інтегрованого підрозділу логістичного забезпечення, а також побудова структури (схеми) логістичного забезпечення покладається на одну із держав-формуваців такого підрозділу. Держави, які залучаються до формування такого підрозділу, узгоджують його структуру, склад сил та засобів, розподіл і компенсацію витрат, а також перелік ОБТ, МтЗ та послуг, які можуть бути надані національним контингентам на безоплатній основі.

9.11. Підтримка з боку країни, що приймає, – важливий компонент проведення міжнародних операцій та навчань, використання якого дозволяє підвищити ефективність логістичного забезпечення багатонаціональних сил, а також скоротити загальні витрати на їх проведення. *(Питання щодо підтримки з боку країни, що приймає, детально розкривається в Доктрині з забезпечення підтримки з боку держави, що приймає (HNS)).*

Начальник Головного управління логістики Генерального штабу
Збройних Сил України
генерал-лейтенант

Микола ШЕВЦОВ

Класи постачання ОВТ, МтЗ

Клас I – продовольство (продукти харчування та корм), що споживаються особовим складом та тваринами, для якого встановлені єдині норми.

Клас II – предмети постачання, що видаються за нормами, установленними штатами та табелями до них (озброєння та зброя, військова техніка та технічні засоби, обмундирування та спорядження, інструменти, запасні частини тощо).

Клас III – усі види нафтопродуктів та пально-мастильних матеріалів, паливо.

Клас IV – предмети постачання, норми видачі яких не визначені встановленими штатами та табелями (фортифікаційні та будівельні матеріали).

Клас V – різні види засобів ураження, вибухових та хімічних речовин.

Під час організації забезпечення сил оборони ОВТ та МтЗ використовуються: “Єдиний класифікатор предметів постачання” ДК 020:2016 та військові довідники ВДВ 01.300.001-2016 (01) “Класи постачання матеріально-технічного забезпечення збройних сил країн-членів НАТО” (AAR-19 (Edition 1) “Classes of Supply of NATO Forces”, IDT) і ВДВ 01.300.002 (01) “Матеріально-технічне забезпечення військ (сил). Відповідність класів постачання Збройних Сил України класам постачання матеріально-технічного забезпечення НАТО та США”.

Пріоритетність класів постачання визначається у відповідних плануючих документах з урахуванням визначених завдань.

Класи постачання можуть поділятися на підкласи.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.